

متن پرسش

سلام استاد گرامی: ضمن التماس دعای حقیقی در این ایام نورانی. دغدغه ای داشتم که با حضرتعالی در میان میزارم لطفا پدرا نه پاسخ بدهید؛ استاد؛ جوانی هستم ۲۰ ساله؛ تا ۱۸ سالگی در این نظام آموزشی غربی اوقاتم را تقریباً هدر دادم از بعد کنکور که الحمدلله دانشجو معلم شدم؛ قصد جدی داشتم برای مطالعه و ایجاد یک زندگی معنوی برای خویش. هر طور که فکر می‌کردم باید مدتی تمرکز و توجه ام را بر مطالعه و کسب معارف و دقت همه جانبه در رفتارهایم می‌گذاشتم تا عقب ماندگی‌ها را جبران کنم؛ اما ترسی دارم اول اینکه طبق نظر بزرگان در آستانه ظهور هستیم و بنده هنوز کاری نکردم چون معتقدم اصلی‌ترین وظیفه ما یعنی اصلی‌ترین خواسته‌ی امام عصر خودسازی است و بعد جامعه‌سازی. می‌ترسم فرصتم کم باشد و از قافله ظهور عقب بمانم گاهی اوقات غبطه حقیر به شما از این جهت است که فرصت کافی داشته‌اید و هم اکنون مشغول خدمت و جامعه‌سازی هستید؛ دوم اینکه اطرافیان مخصوصاً دوستان مذهبی ام عموماً نگاهشان به حقیر نگاهی است که انگار از جامعه عزلت گرفته‌ام و کار عملی چندانی انجام نمی‌دهم. البته بنده کار عملی زیادی انجام نمی‌دهم اما دلیلش چیز دیگری است؛ بنده هر طور فکر می‌کنم نمی‌توانم قبل از کسب معارف و تربیت خویش به کارهای گسترده اجتماعی بپردازم (البته نه اینکه کلاً کاری انجام ندهم؛ بلکه اولویت با کسب معارف است در کنارش آنقدری که مزاحم کار اصلی‌ام نباشد در اجتماع هم سعی می‌کنم حضور داشته باشم) بنده فعلاً کار عملی و یدی زیادی انجام نمی‌دهم یعنی نمی‌توانم به غیر خودم به کار دیگر ای تمرکز کنم مگر اینکه یقین کنم واقعا واقعا وظیفه‌ام هست. نمی‌خواهم زحمت و تلاشم در جامعه جهت نداشته باشد. مثلاً سر همین قضیه کرونا از بنده کمک خواستند اما حقیر رد کردم به جهت اینکه وظیفه خودم را در این برهه اولاً کسب معارف می‌دانم ثانیاً بنظرم جامعه‌معلمی هر چند نباید خیلی از کار جهادی و عملی دور باشد اما در هر حال اصل وظیفه‌شان تربیت است. کلاً استاد گرامی در راه کسب معارف و علوم از این موارد زیاد پیش می‌آید که هم می‌توان به مطالعه پرداخت هم می‌توان رفت و کار جهادی کرد و از مطالعه بازماند. با توجه به اینکه حقیر اولاً جوانی هستم که هنوز باید اصول عقاید و گناه‌شناسی و سیره اهل بیت (ع) بخوانم تا حرامی از بنده سر نزنند و ثانیاً اصلاً بنده وظیفه‌ام پایه‌ریزی تمدن و تربیت است در این گونه موارد که می‌توان گفت تزاحم وظایف پیش آمده؛ چه کنم؟ لازم به ذکر است بنده از کار جهادی و یدی کردن نمی‌خواهم فرار کنم بلکه معتقدم حلقه مکمل کسب معارف است چون روحیه ایثار و تلاش و مجاهدت را در انسان به وجود می‌آورد.

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! حقیقتاً معلم باید در عالم معرفت حضوری فعال داشته باشد. ولی همان‌طور که در جواب سؤال شماره‌ی ۲۷۲۷۲ عرض شد اگر در عین دنبال کردن معارفی که نیاز دانش‌آموزان است در فعالیت‌های جهادی حاضر شوید، خود به خود به معارف و بصیرت‌هایی می‌رسید که امثال شهید حسن باقری‌ها رسیدند. موفق باشید